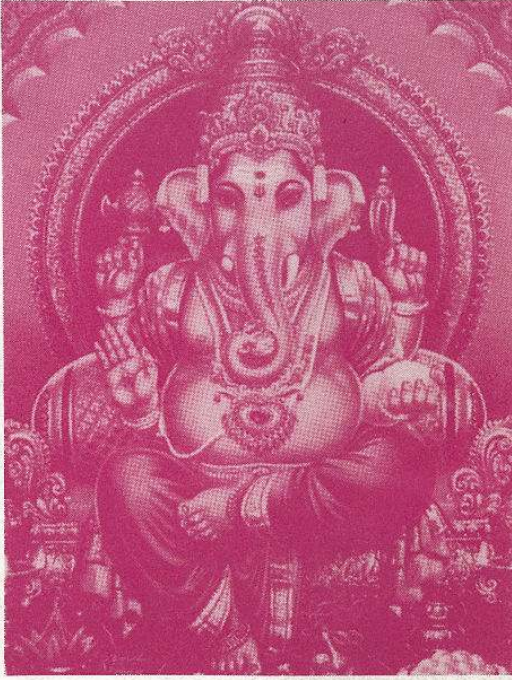

உ
சிவமயம்

கரம்பொன்னைப் பிறப்பிடமாகவும்
சுருவிலை வதிவிடமாகவும்
குளியாப்பிட்டியைத் தொழிலிடமாகவும் ஏற்று
கனடாவில் வாழ்ந்து
அமரத்துவம் அடைந்த
உயர்திரு. சின்னத்தம்பி தியாகராஜா
அவர்களின்

நீளைவு மலர்

08-12-1997

அமரர்
உயர்திரு. சின்னத்தம்பி தியாகராஜா
அவர்கள்

தூல முகிழ்ப்பு
26-06-1935

தூல அவிழ்ப்பு
25-10-1997

திதி நிர்ணயம்

ஆண்டு ஈஸ்வரத் தமிழ் ஐப்பசி ஒன்பதில்
பூண்ட அபர பக்கத்தசமியில் - நீண்ட புகழ்
சின்னத்தம்பி தியாகராசா எம்மை விட்டு
அத்தன் அடிசேர்ந்தான் அறி

கரம்பொன் சின்னத்தம்பி தியாகராஜா அவர்களின் வாழ்க்கை வளம்

திருவாரூர் தியாகேசர் அந்த ஆன்மாவுக்கு மனிதப் பிறவியை வழங்கினார். அது பூமியை நோக்கிப் புறப்பட்டது. கைதரவல்ல கடவுள் கரம்பொன்னில் நின்று கைகொடுத்தார். பல அறிஞர்களையும் அரசியல் தலைவர்களையும் வணக்கத்திற்குரிய கிறிஸ்தவ மதகுரு மாரையும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களையும், வர்த்தகத் துறைப் பிரமுகர்களையும் தாங்கி நின்ற கரம்பொனூரிலே உழுதுண்டு வாழ்ந்த உயர்குடியிலே திரு. சின்னத்தம்பி திருமதி விசாலாட்சி தம்பதியருக்கு மகனாக அந்த ஆன்மா மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழப் பிறப்பெடுத்தது.

திருவருள் எந்தத் திருநாமத்தோடு நின்று அருள் பாலித்ததோ அந்தத் திருநாமமே பிறப்பெடுத்த மனிதர்களுக்கு வந்து அமையும். தமக்குப் பிறந்த மகனுக்கு தியாகராஜா என்று பெயர் சூட்டினர் பெற்றோர்.

26-6-1935ம் ஆண்டு பிறந்த தியாகராஜா அவர்கள் தனது இளமைப்பருவத்தில் கல்வி கற்று கேள்விகளில் தெளிந்து அறிவுடைமையால் விளக்கம் பெற்றார். பொருள் இல்லாதாருக்கு இந்த உலகம் இல்லை என்ற திருவள்ளுவரின் தேற்றத்தில் ஊறியவர். திசைதொறும் சென்றும் திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் திரட்டலானார். குளியாப்பிட்டி இவருடைய வர்த்தக வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியது. 'ராஜாஸ் ஸ்ரோர்' முதலாளியானதும் தியாகராஜா அவர்கள் தியாகர் ஆனார். குளியாப்பிட்டியில் வாழ்ந்த சிங்கள மக்கள் இவருடைய அன்புக்கும் கண்ணியத்துக்கும் பாத்திரமானார்கள்.

அன்பாலும் பண்பாலும் அனைவர் மனத்திலும் தியாகர் ஒரு புண்ணிய சீராய் புகுந்தார். ஊழ்வினை உருட்டி விட்ட இனக்கலவரங்களில் கூட குளியாப்பிட்டி மக்களின் அன்புக்கவசம் இவரைக் காப்பாற்றியது. தியாகையர் எதற்கும் திகைக்காதவராய் திண்மையோடு திருநின்ற செல்வராய் குளியாப்பிட்டியில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்தவர்.

தியாகரோடு கூடப்பிறந்த உருத்துடையோர் நால்வர். இவர்கள் முறையே புல்பமணி, ஏகாம்பரநாதன், சரோஜினிதேவி, சகுந்தலாதேவி ஆகிய இவர்கள் முறையே

சிற்றம்பலம், இரத்தினேஸ்வரி, குருநாதன், நடராஜா ஆகியோரைத் திருமணம் செய்து வாழ்வாராயினர்.

தியாகராஜா அவர்கள் இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தில் இனிதாய் இருந்து மகிழ்ந்த பேறுபெற்றவர். சுருவிலூரில் சீரோடும் சிறப்போடும் வாழ்ந்த திரு. பொன்னையா திருமதி சிவயோகம் ஆகியோரின் அருமை மகளான அம்பிகாவதியை திருமணம் செய்து கொண்ட தியாகர் ஆறு குழந்தைச் செல்வங்களைப் பிள்ளைகளாகப் பெற்றார். தந்தை மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை காரியங்களில் கண்ணும் கருத்துமாய் இருந்த தியாகர் தம்பதியர் அவர்களில் பெண்பிள்ளைகளை வேம்படி மகளிர் கல்லூரியிலும் ஆண்மக்களை வேலணை மத்திய மகாவித்தியாலயம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியிலும் சேர்த்து கல்விச் செல்வத்திற்கு வழிகாட்டினார்.

இவருடைய பிள்ளைகள் சாந்தினி, குமுதினி, ரவிதரன், சுகீர்தினி, உமாதினி, குகாதரன் ஆகியோராவர். இவர்கள் முறையே தர்மகுமார், ஞானசேகரம், பத்மநீலா, முரளிதரன், திவ்வியகுமார் ஆகியோரைத்திருமணம் செய்து நல்வாழ்வு வாழ்கின்றார்கள்.

தியாகரின் துணைவியார் அம்பிகாவதியின் சகோதரர்கள் (தவமணி) சாரதாம்பாள், கமலாம்பிகை, கணேஷன் ஆகியோராவர். இவர்கள் முறையே சுப்பையா, ஆனந்தசிவம் மகாலக்ஷ்மி ஆகியோரைத் திருமணம் செய்துள்ளனர். பெயர் சொல்லவந்த பேரப்பிள்ளைகளாக தியாகர் தம்பதியினருக்கு ஈஷானா, அனுஷ்ஷானா, தர்ஷானா, நிஷாந், பிரியங்கா முதலியோர் உள்ளனர்.

தியாகர் தம்பதியர் தமது பண்பாலும் பயன்மிசுந்த பழக்கங்களாலும் மரியாதைக்குரிய குடும்பமாகக் கணிக்கப்பட்டவர்கள். உறவினர் நண்பர்களின் திருமணம் பூப்புனித நீராட்டு முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து சபைகளைச் சிறப்பித்தவர்கள்.

தியாகர் அவர்களின் மரணம் எல்லோர் மனத்தையும் பிசைந்து உருக்கிவிட்டது. அவருடைய பிள்ளைகள் தந்தை என்ற தலைவனை இழந்து துக்கத்தால் துடிதுடித்துப் போயினர். தந்தையை ஒரு ஆற்றலாய் ஆக்கமாய் ஊக்கமாய் மதித்துப் பேணிப் போற்றிய பிள்ளைகளுக்கு அவருடைய இழப்பு தாங்கொணாத் துயரைக் கொடுத்துவிட்டது. வேறுந்த மரமாய், நீரிழந்த மீனாய்

நினைவிழந்த அவர்களின் அவலம் எல்லோரையும் கசிய வைத்துவிட்டது. என் செய்வோம்?

விதியே! விதியே! என்ன செய்ய நினைத்தாய் என்று விதியை தான் நாம் நோக முடியும். நேற்று இருந்தவர் இன்று இல்லாமல் போவது தான் வாழ்க்கை நியதி. இதனை எண்ணி எல்லோரும் மன ஆறுதல் அடைவோம்.

தியாகர் அவர்களின் ஆத்மா சாந்தி பெறப் பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி!

சாந்தி!

சாந்தி!

'நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு'

-திருக்குறள்

கு. சிவானந்தசிங்கம்

மனைவி மனம்

என் மனம் கவர்ந்த மணாளன். என் மனை சிறக்கப் பிறந்த சீராளன். கைப்பிடித்த நாள் முதலாகக் கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாட்டில் தடம்புரளாத தயாளனாய் விளங்கிய தியாகேசர் என்நெஞ்சை நீராக்கி விட்டுக் காலத்தோடு கரைந்து விட்டார்.

பிள்ளைகளைப் பேணி வளர்த்து ஏணியாய் இருந்து ஏற்றி வைத்த குலசீலனே! எங்கே போனீர்கள்? ஐயா! பொட்டோடு நான் போகப் போட்டிருந்த திட்டத்தை எட்டியுதைத்ததேனையா? என்ன பிழை செய்தேன் நான்? நடையால் உரையால் உணர்வுகளால் உழைப்பால் எங்களை மகிழ்வித்த மாதவனே! இனி உங்கள் ஆளுமைகளை எங்கே காணப் போகிறேன்? ஏங்கி ஏங்கித் தேங்கி நிற்கும் எங்கள் இயலாமையை யாரிடத்தில் சொல்லி ஆறுவோம். பார்க்கும் இடமெல்லாம் உங்கள் காட்சிகளாய் கேட்கும் ஒலியெல்லாம் உங்கள் ஓசைகளாய் தெரிகின்றனவே!

நீங்கள் இல்லாத இந்த நேரத்தில் உங்கள் அருமையும் பெருமைகளும் இரட்டிப்பாய் எங்களுக்குள் எழுந்து இடித்து வருத்துகிறதே! அப்பா என்போரும்! ஐயா என்போரும் தாத்தா என்போருமாய் என்புகி நிற்கிறோமே!

என்தலைவா! ஒன்று செய்வாயா? நான் வந்து உன்னோடு நாயகியாய் இருப்பதற்கு நீ இருக்கும் இடத்திலொரு நிலம் பார்த்து வையுமையா! அதுவரை நான் உங்கள் நினைவோடு உலவுகிறேன்.

மனைவி

✠ தி. அம்பிகாவதி

ஆண் மக்கள் மனம்

கண்ணை இமை காத்ததுபோல் எங்களைக் காத்து வளர்த்த அப்பா! எண்ணையும் எழுத்தையும் கற்று நாங்கள் முன்னேறக் கல்லூரிகளில் படிக்க வைத்தீர்கள். துன்பம் வராமல் இருப்பதற்கு எப்படியெல்லாம் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று போதனை செய்தீர்கள்.

வாழ்க்கையில் ஆண்மக்கள் பிரச்சினை, பெண்மக்கள் பிரச்சினை, சமுதாயப் பிரச்சினை அரசியல் பிரச்சினை எல்லாவற்றையும் விளங்க வைத்தீர்கள். அவையிலே நாங்கள் முன்னணி வகிப்பதற்கு வேண்டிய தகுதிகளை வளர்த்தீர்கள். உங்கள் உழைப்பும் வளர்ப்பும் எங்களைப் புதிய வார்ப்பாய் பொலியச் செய்தன. உங்களுக்குப் பின்பு உங்கள் பொறுப்புக்களை எப்படிச் சுமக்க வேண்டும் என்பதற்கான அறிவுரைகளை அவ்வப்போது கூறினீர்கள்.

இனிமேல் நீங்களே சுமப்பவர்கள் நான் சும்மாயிருப்பேன் என்று பாரங்களை எங்களிடம் கையளித்தீர்கள். இவையெல்லாம் காலன் வரப்போகிறான் என்பதற்குரிய அறிகுறியா? பொல்லாவிதி எங்களை அல்லலுற வைத்து விட்டதே. அப்பா! உங்கள் மறைவு எங்களை வாட்டி வதைக்கிறது. பிறந்தவர் எல்லோரும் ஒரு காலத்தில் இறப்பது என்பது உண்மை தான். ஆனால் வெண்ணையாய் மெழுகுவாத்தியாய் உருகி ஓடும்கண்ணீர் வெள்ளத்தை உருவாக்கும் தன்மையும் இறப்பால் உண்டாவதும் உண்மை தான். அப்பா! உங்கள் போதனைகளை நாங்கள் சாதனையாக்குகிறோம்.

உங்கள் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி

ஆண்மக்கள்

❧ தி.ரவிதரன் - தி. குகாதரன்

பெண் மக்கள் மனம்

அப்பா என்போமே! ஐயா! என்போமே!

இன்று ஐயோ! அப்பா! என்று அலறித் துடிக்கின்றோம். ஆற்றுவார் ஆற்ற அப்பா அப்பா! என்றே அங்கலாய்த்துத் துடிக்கின்றோம். தேற்றுவார் தேற்ற எங்கள் தெய்வத்தை தந்தையை தேடித் தருவீர்களா என்றே குளறிக் குழம்புகின்றோம். நெஞ்சு விம்முகிறது. இதயம் மயங்குகிறது. நிம்மதியின்றி நீராய் உருகுகின்றோம். அப்பா என்ற ஆதாரமே எங்கள் நிம்மதியை தரமுடியும். அந்த ஆதாரம் ஆண்டவனின் பாதாரம் தேடிப் பறந்து விட்டது. எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் அப்பாவால் ஆக்கப்பட்டது. அப்பாவே எங்கள் ஆதர்ஷ சக்தியாய் அமைந்திருந்தார். அன்புப் பிணைப்பால் அனைவரையும் இணைத்து வாழ்ந்தார். எங்கள் கொடிய விதி அப்பாவை எங்களிடமிருந்து பிரித்து விட்டது. விதியே விதியே என்ன செய்ய நினைத்தாய்? எங்கள் அப்பாவை எங்களுக்குத் தருவாயா?

பாரிமகளிர் போல் பதைத்து நிற்கின்றோம். அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண் நிலவில் அப்பா எங்களுடன் இருந்தாரே. இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண்நிலவில் அப்பாவைக் காணத்துடிக்கின்றோம். அப்பா அவதாரம் எடுப்பாரா? பிள்ளைகளே என்று எங்களைக் கட்டி அணைப்பாரா? ஆண்டவனே எங்கள் ஆசையை தீர்த்து வைப்பாயா?

அப்பா! அப்பா! அப்பா! என்ற எங்கள் குரல் கேட்கிறதா? அப்பா ஓடிவருவீர்களா? தேடி வருவீர்களா?

பெண்மக்கள்

த.சாந்தினி, ஞா. குமுதினி,
மு. சுகிர்தினி, தி. உமாதினி

மருமக்கள் மனம்

மாமா என்றொரு மாமனிதன். பிதாவாய் பின் நின்று முன்செல்ல வழிகாட்டிய வள்ளல். புத்தி சொல்லி மெத்த மகிழ்ந்திட வைத்த நெகிழ்ந்த நெஞ்சினர். தமிழ் மரபுகளைப் பேணி வாழ்ந்திடச் செய்த பெருந்தகை. வேற்றுமை காட்டாத பொன்மனத்தினர்.

எங்கள் மாமா எங்களைத் தன் பிள்ளைகளாகவே கணக்கெடுத்த கனவான். மருமக்கள் என்றால் மற்றுமொரு மக்கட் செல்வங்கள் என்று கூறிய சமத்துவச் சான்றோர். அழகிய சிரிப்பால் அன்பை வளர்த்தவர். அமைதிப் போக்கால் ஆக்கங்களை அறுவடை செய்தவர். தனவானாய் தழைத்து கனவானாய்க் காத்தவர். சபைகளில் நின்று சத்திய சீலம் விளக்கியவர். குறைவற்ற நிறைவாளராய் பொலிந்தவர். தியாகத்தின் திகழ்வோடும் ராஜகம்பீரத்துடனும் வாழ்ந்தவர். இன்றுஎங்கே? எங்களை விட்டு ஏன்தான் காலன் பிரித்தானோ? எந்தப் பிரிவுக்கும் பிளவுக்கும், இணங்காத இங்கித குணத்தவர். காலனின் பிரித்துவிடும் காரியத்திற்கு எப்படிச் சம்மதித்தார் என்பதுவே எங்கள் ஏக்கமாய் உள்ளது.

உழைப்பால் உயர்ந்த உத்தமராகி, ஊருக்கெல்லாம் நல்லவராயும் வல்லவராயும் உலவிய ஜீவன். எங்களைவிட்டுப் போய்விட்டாரே. எங்கள் இறைவா! எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் எங்கள் மாமாவைப்போல் ஒரு தெய்வப் பிறவியை நாங்கள் காணமுடியாது. மாமாவின்ஆத்மா அழியாது. அது அப்படியே அடுத்த பிறப்பில் எங்களோடு கலந்து விட வேண்டும். இதுவே எங்கள் பிரார்த்தனை.

எங்கள் பிரார்த்தனைகள் சிந்திக்கச் சித்தி விநாயகனை வேண்டித் தவமிருப்போம்.

மாமாவின் ஆன்மா சாந்தியடைய இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

மருமக்கள்

த.தர்மகுமார், நா.ஞானசேகரம்
ர.பத்மநீலா, வி. முரளிதரன்,
த. திவ்யகுமார்.

"BELOVED MAMA"

*I wanted to write a poem about "Mama"
but, don't know where to start
I will start saying in two words
what an "Unfortunate Loss" we all have
He never treated me as a son-in-law, for that
I was treated more than a son, anyways.
A dearest man he was to all, that
I mention to my friends & colleagues all the time
what a hospitality, he showed towards us,
Any time became lunch time for us
"Ambika get the meals ready"
we were treated as we walked in*

*He liked his daughter so much that he
always prepared "spicy sambol" for her
what a taste and they both had for chillies
I envied for their appetite
Sugi often queries "Thiyagar how are you?"
what a big smile, he responds with
He waited long for our family affair that
We only gave news of our first, at August
"Oh God", our baby will be lucky with
All grandparents, we dreamed!
It became only a dream at last,
"our Lord" had other ideas for all of us.*

*He wrated a vacuum so large, that
No one can fill the size of it anyways
He enjoyed a lot of things in life that
don't know what to list here any more
What an interest in vegetable gardening? or
What a passion for baseball & cowboy movies?
What an interest in boxing with Nishanth? or
What a interest in petting the grand daughters?
What a dream all on lives have been that,
He is still there, where you wake up from your dreams!
I pray that his soul rests in peace, so
his memories will longer on forever with us.*

Son - in -Law
Muralitharan .V

My Grandfather

My grandfather was always helpful, whenever my mom needs help he tries to get a ride on one of my uncle's car or if he doesn't he comes on a bus. Anyday anytime anywhere when my grandfather see us he has something to give to us like chocolate or anything. My grandfather cares about us more than his money. Our grandfather was 62 years old, but he really looks like he's younger. This summer my family and me went to 1000 Island, Sand Bank Beach, Wonder Land and to the Sky Dome. Our grandfather came to those places with us. My grandfather is a tall and active man. He always clean and well dressed person. When I was in grade my grandfather used to take us to school and brings us back home when school finished and that's the part that I could not forget. If my grandfather meets someone even little kids like me, he's very nice to them with a happy feeling. I don't think any grandfathers could be like him. Our grandfather went to Sri Lanka and he bought us some beautiful dresses and gold earrings. I missed him greatly. He will always remain with me.

Eldest Grand daughter,
Eshana (Esha) .T

MY GRANDFATHER

In Tamil we call our grandfather Thatha. He died on October 25th 1997 and he was born in 1935. Our grandfather is someone who never forgets about us and he always be clean and never been messy. Our grandfather and Grand Mother is came to Canada in 1994. Our grand father is 62 years old. He looks like he's only 50 years old but he isn't.

We went to lot of journeys with him. When we went to Safari with him. He took me on horse ride and had more fun with us than our parents and the same thing to us. Every day when we went to our grandfather's house he gives us chocolates and gum. When he went to Sri Lanka he bought us gold earrings and dresses.

From
Anushana (Asha).T

I LOVE MY GRANDPA (THATHA) FOREVER

Thatha was a great man in the world. He buys chocolates and candies for my sister Priyanka and me. He comes to our house everyday. He takes Priyanka and me to school, swimming classes and parks. He takes me to baseball practise. He plays with us. He teaches Tamil and Math. He teaches "Karate" too. He always very nice, and smiling face. I missed my Thatha so much and he always in my heart.

Loving Grandson
Nisanth Gnanasekaram

MY GRANDFATHER (Raja)

I love my Thatha. He taught me how to write my name, 1,2,3,.....and a,b,c,d..... I like to play with my Thatha. Each time he visited my house he brought chocolates. Sometimes my Thatha help me to wash my face and take a shower. I love my Thatha so much.

Grand daughter
Tharsha .T

தஞ்சை அக்காவின் மனக்குமுறல்

அக்கா அக்கா என்று அன்போடு அழைத்தவனே
எக்காலம் காண்பேனுனை இப்பிறப்பில் - மீளாத
துக்கத்தில் துவழ்கின்றேன் தூயவனே நீயெந்தன்
பக்கத்தில் இருக்கின்றாய் என்றிறுமாந்து இருந்தேன்
திக்கற்று நிற்கின்றேன் திரும்பிவர மாட்டாயா?
இத்தரை மீது வாழ்ந்த பத்தரை மாற்றுத் தங்கம்
சித்திரை நிலவைப் போல புன்னகை வீசும் சிங்கம்
நித்திரை கொண்டதென்ன நிமலனை வேண்டுகின்றேன்
உன் ஆத்மா சாந்திபெற

திருமதி புஸ்பராணி சிற்றம்பலம்
குடும்பத்தினர் ~

பாசமிகு அண்ணாவே!

பாசமாய் எங்களுடன் பற்றுவைத்து பழகிவந்த அண்ணாவே
வாசமலர் வாடியது போலுங்கள் வாழ்க்கை

போனதண்ணா

நேசமுடன் நித்தம் எங்கள் நெஞ்சினிலே நிறைந்தவரே
வீசும் காற்றாகி விட்ட உம்பிரிவு கேட்டு விம்முகின்றோம்
சிரித்த முகத்துடனே சபைதனிலே நீர் நின்று செய்யும்
சிறப்பான சேவைகண்டு உவகை கொண்டு

மகிழ்ந்திருந்தோம்

குறித்த நேரத்தில் குடும்பமாய்க் கூடிவந்து சபைசிறக்க
முன்னின்று கருமமாற்றும் தளராத, மனம்படைத்த

பண்பாளன்

தறித்த மரம் வீழ்ந்ததுபோல் சாய்ந்துவிட்டீர் தவிக்கின்றோம்
பறித்துவிட்டான் பாவியவன் பணிகின்றோம் பரமனடி
ஆத்மா சாந்திபெற

உம்பிரிவால் துயருறும்

ஏகாம்பரநாதன் குடும்பத்தினர்

குருநாதன் சறோஜினி குடும்பத்தினர்

திருமதி சகுந்தலா நடராஜா குடும்பத்தினர்

பெறா மக்கள் மனம்

தாம் பெற்று வளர்த்த பிள்ளைகளோடு பிறர் பெற்று வளர்த்த பிள்ளைகளையும் தமது பிள்ளைகளே போல் நினைப்பவர்களை மனிதர்களில் மகான்கள் என்போம். இது இலகுவானதோர் இயல்பு அல்ல. பிறர் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும் என்ற தத்துவத்தின் தாற்பரியம் சிலருக்குப் புரிவதில்லை. இது சுயநலத்தின் ஒரு துட்கமம் என்பதுவும் பலருக்கு விளங்குவதில்லை. பெற்றால் தான் பிள்ளையா? பேணி வளர்க்கப்படுபவர்களும் பிள்ளைகள் தானே என்ற வழிவழி வந்த பந்தபாச ரகசியத்தை பயின்ற பெரியாரே எங்கள் தியாகர் ஐயா.

மகனே! என்ற கனிந்த குரலும். மகளே! என்ற கசிந்த ஓசையும் தியாகர் வாயின் வயிலின் இசை என்றே கூறலாம். எப்படி இருக்கிறீர்கள்? இப்படி நடந்து கொள்ளுங்கள். எப்படியும் வாழலாம் என்று எண்ணாதீர்கள். இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் என்றுதீர்மானித்து முயற்சி எடுங்கள். முயற்சி திருவினையாகும். என்றெல்லாம் போதனை செய்வார். நாம் நல்லாயிருக்க வேண்டுமானால் எல்லோரும் நல்லாயிருக்க வேண்டும் என்று தத்துவக் கருத்தோடு கதைப்பார்.

தனது உழைப்பு, உறவு மறவாமை, உள்ளன்பு முதலியவற்றினால் ஊரில் பெரிய மனிதனாய் மதிக்கப்பட்வர் எங்கள் தியாகர் ஐயா! காலமெல்லாம் கண்ணியம்காத்த பெருந்தகை. பிறரை நோகச் செய்யாத பெருந்தன்மை மிக்கவர். நல்லவர்கள் நீண்டநாட்கள் வாழக் கூடாது என்பது காலனின் கருத்தோ தெரியோம். காலன் அவரைக் கவர்ந்தாலும் காலம் அவரை மறக்காது. நாங்களும் அவரை மறக்க மாட்டோம். நினையாது ஒருபோதும் இருக்க மாட்டோம்.

அவர் ஆன்மா சிவப்பேறு பெறும்.

பெறாமக்கள்

இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

எங்கள் சம்பந்தி அமரர் சின்னத்தம்பி தியாகராஜா அவர்களை எங்கட்கு 1994ம் ஆண்டு தை மாதம் தொடக்கம் நன்கு தெரியும். அவர் பழகுவதற்கு மிகவும் இனியவர். வீட்டில் குடும்பத்தாருடனும் மற்றும் உறவினர், சிநேகிதருடனும் மிகவும் அன்பாகவும், பண்பாகவும், பழகுவார். இப்படி ஒரு நல்ல உள்ளம் படைத்தவரை காலன் இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எம்மிடமிருந்து பிரிப்பான் என்பதை நாம் கனவில்கூட கண்டிருக்க முடியாது. எல்லாம் விதியெனும் காலம் செய்த கோலம் தான். 'ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டோர் வருவதில்லை இம்மாநிலத்தே' ஆதலினால், நாமே எம்மை தேற்றிக் கொள்வது நன்று.

எங்கள் குடும்பத்தோர் அனைவரின் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை அமரர் சின்னத்தம்பி தியாகராஜா அவர்களின் பிரிவால் துயர்உறும் அவரின் குடும்பத்தோர் அனைவருக்கும் (மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்) தெரிவித்துக் கொண்டு, அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய என்றும் இறைவனை பிரார்த்திக்கின்றோம்.

வணக்கம்

இங்ஙனம்

திரு.திருமதி. விஸ்வலிங்கம்
மக்கள், பிள்ளைகள் மருமக்கள்

C. Visvalingam
235 Markham Road # 1116
Scarborough On. M1J 3C6

சம்பந்தி க. பத்மநாதன் அவர்களின் இரங்கலுரை.....

சம்பந்தி என்ற முறையில் எனக்கு அறிமுகமானவர் அமரர் தியாகராஜா அவர்கள். நாம் பழகிய காலம் குறுகியதாக இருந்தாலும் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்து கொண்டதில் நல்ல நண்பர்களானோம்.

அவரது மரணம் எங்களுக்கு அதிர்ச்சியையும், மன வேதனையையும் கொடுத்தது. அவரது இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாததொன்று.

கடந்த வருடம் இவர் கொழும்பில் வந்து நின்ற காலப்பொழுதிலேயே இவருடன் பழகும் அரிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இவர் மனைவி, மக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் பால் எவ்வளவு அன்பு கொண்டவர் என்பதை அக்காலப் பகுதியில் அறிந்து கொண்டேன். பெருமையும் கொண்டேன்.

அமரர் தியாகராசா அவர்கள் எல்லோருடனும் இன்முகத்துடன் இனிதாக பழகும் இயல்புடையவர். கலகலப்பானவர். சுறுசுறுப்பு நிறைந்தவர். மனதில் மிகுந்த பாசத்தைக் கொண்டவர். தெய்வ பக்தியும், கற்றோர், பெரியோர் ஆகியோரை மதித்து அன்பாகப் பழகும் தன்மையும் நிறைந்தவர்.

உலகில் வாழும் மக்கள் யாவர்க்கும் பாரபட்சமின்றி இறைவனால் ஒருநாள் வழங்கப்படும் பதவியை அவர் அடைந்துவிட்டார்.

இவ்வுலகை விட்டு நீங்கி எங்களை எல்லாம் ஆறாத் துயரில் ஆழ்த்தி இறையடி சேர்ந்துவிட்டார்.

"நண்பா உமக்கு இறப்பில்லை எம் நினைவுகள் இறக்கும்வரை."

அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய நானும் எமது குடும்பமும் எல்லாம்வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

திரு.க. பத்மநாதன் குடும்பம்
வவுனியா

கண்கண்ட கண்ணியவான்

ஒரு மனிதனுக்கு கண் தான் அவன் எண்ணங்களை காட்டக்கூடிய கண்ணாடி என்பார்கள். கரம்பொன் 'ராஜா' வின் கண்கள் அவரை எங்களுக்குக் காட்டியது. உள்ளத்தில் உண்மை ஒளி உண்டாயின் வாக்கினில் ஒளி உண்டாகும் என்பான் பாரதி. தியாகராஜாவின் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் உண்மைகளையும் அவருடைய வாக்கிலிருந்து விளங்கிக் கொள்ளலாம். எங்கள் ஊர்சபைகளில் முதல் மரியாதை கொடுக்கப்படும் குடும்பங்களில் ராஜா குடும்பமும் ஒன்று

ஒரு சபையின் சீர்சிறப்புக்கும் கலகலப்புக்கும் ஒழுங்கு முறைகளுக்கும் சபையில் உட்கார்ந்திருக்கும் சபாநாயகர்களின் அகவீச்சம், புறவீச்சமே காரணமாய் அமையும். ராஜா இருக்கும் இடத்தில் இந்த வீச்சின் விளப்பத்தை அறிந்தோம்; வெள்ளைவேட்டி மடிப்புக்குலையாத சேர்ட், வாரி இழுக்கப்பட்ட தலை, புன்முறுவல் பூத்த முகம் இந்தியாதி தோற்றத்துடன் அவர் காணப்படுவார்.

தியாகராஜாவின் மறைவு அவர் குடும்பத்தினருக்கு மட்டுமல்ல உற்றார் உறவினர் ஊர்மக்கள் ஆகிய எங்களுக்கும் ஒரு கைவிழுந்த கதைபோல் ஆகிவிட்டது. என்செய்வோம். விதி செய்த வினைக்கு வருந்துவதைத் தவிர வேறுவழி என்ன?

அவர் மறைவால் துன்பமடையும் அவருடைய மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளுக்கு ஆண்டவன் ஆறுதலைக் கொடுத்து அருள வேண்டுகின்றோம். எங்கள் அனுதாபம் என்றும் உரியது.

ராஜாவின் ஆன்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

உற்றார் உறவினர்கள்

ராஜா!

அங்கு நாங்களும் ஒரு நாள் வருவோம்

எல்லோர்க்கும் இனியவனே நண்பன் ராஜா!
ஏங்கித் தவிக்கின்றோம் உன் இனிய குரல்கேளாது
அன்பு மனைவி, பிள்ளைகள், சுற்றத்தார்
அன்பாய் தவிக்க விட்டுச் சென்றாயோ
உன் இனிய நண்பர்கள் கண்களெல்லாம்
துன்ப வெள்ளக் கண்ணீர் வழிந்தோட
என்ன பயணமிது எனவே கதறியழ
எங்கு சென்றாய் ராஜா! எங்கள் நண்பா?
அங்கு நாங்களும் ஒரு நாள் வருவோம்
இது நியதியெனத் தேற்றியே எம் மனதை
அது வரை ஆத்மா சாந்தி இறையடியில்
நிலை பெற துதிப்போம் என்றும்

குளியாபிட்டி நண்பர்கள்

ஐந்து தோத்திர அடுக்கு

தேவாரம்

தாயினும் நல்ல தலைவறென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியும் தொழிலர் பால்நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருவாசகம்

ஔயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆனானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

திருவிசைப்பா

இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டு கொண்டென்னுள்
இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின்றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும்
நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

சென்ற காலத்தின் பழுதிலாத் திறமும்
இனிஎதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்று எழுந்தருளப் பெற்ற பேறிதனால்
எற்றைக்கும் திருவருளுடையோம்
நன்றியில் நெறியில் அழுந்திய நாடும்
நற்றமிழ் வேந்தனும் உய்ந்து
வென்றிகொள் திருநீற் றொளியினில்
விளங்கும் மேன்மையும் படைத்தனம் என்பர்

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

பன்னிரு திருமுறைப் பாராயணம்

தேவாரம்

1ம், 2ம், 3ம், திருமுறைகள்
திருஞானசம்பந்தர்

தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர்தூ வெண்மதிதடி
காடுடைய கடலைப்பொடி பூசியென்னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடைய மலரான்முனை நாட்பணிந்தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மான் இவனன்றே

உண்ணாமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன வருவித்திரண் மழலைமுழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவண்ணமறுமே

கீதத்தை மிகப்பாடும் அடியார்கள் குடியாகப்
பாதத்தைத் தொழநின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேளுரே

எந்தையீச எனம்பெருமா னேறமர்கடவு ளென்றேத்திச்
சிந்தைசெய் பவர்க் கல்லாற் சென்றுகை கூடுவதென்றால்
கந்தமாமல ருந்திக்கடும்புன னீவா மல்கு கரைமேல்
அந்தண்சோலை நெல்வாயில் அரத்துறையடி கடம்மருளே

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழ லுருவன் பூதநாய கன்நால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னோடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
 நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
 வரை கெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவினர் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
 அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
 குரைகடலோதம் நித்திலங் கொழிக்கும்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே

4ம், 5ம், 6ம், திருமுறைகள்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன்
 நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன்
 வஞ்சம் இதுவொப்பது கண்டு அறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 நஞ்சாகி வந்து என்னை நலிவதனை
 நணுகாமற் துரந்து கரந்துமிடர்
 அஞ்சேலு மென்னீர் அதிகைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை யம்மானே

சலம்புவொடு தூபம் மறந்து அறியேன்
 தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்து அறியேன்
 உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
 உலந்தார் தலையிற் பலி கொண்டு ழல்வாய்
 உடலுள்ளுறு தலைதவிர்த் தருள்வாய்
 அலந்தேன் அடியேன் அதிகை கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே

திருத்தாண்டகம்

முற்றாத பால்மதியஞ் சூடினானை
 முவுலகுந் தானாய முதல்வன் தன்னைச்
 செற்றார்கள் புரமுன்றுஞ் செற்றான் தன்னைத்
 திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலைப்
 குற்றாலத் தமாந்துறையுங் குழகன் தன்னைக்
 கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
 பெற்றானைப் பெரும்பற்ற புலியூரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

ஏயவன்காண் எல்லார்க்கும் இயல்பானான் காண்
 இன்பன்காண் துன்பங்கள் இல்லாதான் காண்
 தாயவன்காண் உலகுக்கோர் தன்னொப்பில்லா
 தத்துவன்காண் உத்தமன் காண்தானே எங்கும்
 ஆயவன்காண் அண்டத்துக்கு அப்பாலான் காண்
 அகங்குழைந்து மெய்வருந்தி அழுவார் தங்கள்
 வாயவன்காண் வானவர்கள் வணங்கி ஏத்தும்
 வலிவலத்தான்காண் அவனென் மனத்துளானே

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்
 அருமருந்தை யகன்ஞாலத் தகத்துட்தோன்றி
 வருந்துணையும் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
 வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவாளோடும்
 பொருந்தணை மேல்வரும்பயனைப் போகம் மாற்றி
 பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லார்க் கென்றும்
 பெருந்துணையைப் பெரும்பற்ற புலியூரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே

தினைத்துணையோர் பொறையிலா உயிர்போங் கூட்டைப்
 பொருளென்று மிகவுன்னி மதியாலிந்த
 அனைத்துலகும் ஆளலாம் என்று பேசும்
 ஆங்காரந் தவிர் நெஞ்சே அமரர்க்காக
 முனைத்துவரு மதில்முன்றும் பொன்ற அன்று
 முடுகிய வெஞ்சிலை வளைத்துச் செந்தீமுழ்க
 நினைத்தபெருங் கருணையன் நெய்த் தானமென்று
 நினையமா நினைத்தக் கால் உய்யலாமே

7ந் திருமுறை தேவாரம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பித்தா பிறை துடிபெரு மானேயரு ளாளா
 எத்தான்மற வாதேநினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
 வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூரருட்டுறையுள்
 அத்தாஉனக் காளாய்இனி அல்லேன் எனலாமே

மருவார் கொன்றை மதிதடி மாணிக் கத்தின்மலைபோல
 வருவார் விடைமேல் மரிதோடு மகிழ்ந்து பூதப்படைதழத்
 திருமால்பிரமன் இந்திரற்குந் தேவர்நாகர் தானவர்க்கும்
 பெருமான்கடவூர் மயானத்துட் பெரியபெருமா னடிகளே

பொன்னும் மெய்ப்பொருளுந் தருவானைப்
 போகமுந் திருவும் புணர்ப் பாணைப்
 பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பாணைப்
 பிழையெலாந்தவிரப் பணிப்பாணை
 இன்ன தன்மையன் என்றறி யொண்ணா
 எம்மாணை எனி வந்த பிரானை
 அன்னம் வைகும் வயற்பழனித்தணி
 ஆரூரானை மறக்கலு மாமே

8ந் திருமுறை திருவாசகம் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
 பெருமானே எனக் கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தாழ் உறுபுனலில் கீழ்மே லாகப்
 பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்(கு)
 உள்ளந்தான் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
 உருகாதால் உடம்பெல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா
 வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
 கண்ணிணையும் மரமாந்தீ வினையி னேற்கே

வான நாடரும் அறியொணாதந்
 மறையி லீறுமுன் தொடரொணாதந்
 ஏனை நாடருந் தெரியொணாதந்
 என்னை யின்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
 ஊனை நாடகம்ஆடு வித்தவா
 உருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா
 ஞான நாடகம் ஆடுவித் தவா
 நைய வையகத் துடைய விச்சையே

சிரிப்பார் கனிப்பார் தேனிப்பார்
 திரண்டு திரண்டுத் திருவார்த்தை
 விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
 வெவ்வே றிருந்துன் திருநாமந்
 தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந்
 தலைவா வென்பா ரவர் முன்னே
 நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ
 நம்பி இனித்தான் நல்காயே

இன்றெனக் கருளி இருக்கடிந் துள்ளத்
 தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்ற நின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
 நீயலாற் பிறிது மற்றின்மை
 சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
 திருப் பெருந் துறையுறை சிவனே
 ஒன்றுநீ யில்லை அன்றியொன் றில்லை
 யாருன்னை அறிய கிற்பாரே

சோதியே கூடரே துழொளி விளக்கே
 சுரிசுழற் பணைமுலை மடந்தை
 பாதியே பரனே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
 பங்கயத் தயனுமால் அறியா
 நீதியே செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்
 நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
 ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
 அதெந்துவே யென்றருளாயே

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவதினியே

9ந் திருமுறை திருவிசைப்பா

என்னை உன்பாத பங்கயம் பணிவித்து
என்பெலா முருக நீஎளி வந்து
உன்னை என்பால் வைத்து எங்கு மெஞ்ஞான்றும்
ஒளிவற நிறைந்த ஒண் சுடரே
முன்னை என்பாவம் முழுவதும் அகல
முகத்தலை அகத் தமர்த் தெனக்கே
கன்னலுந் பாலுந் தேனுமா ரமுதுங்
கனியு மாயினியை யாயினையே

ஒளிர்வளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்வத் தானந்தக் கனியே
அம்பல மாடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே

ஏகநாயகனை இமையவர்க்கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை யெதிரில்
போக நாயகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகை யாவூர்ந்த
மேக நாயகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலை விண்ணிழி செழுங்கோயில்
யோக நாயகனை அன்றி மற்றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே

திருப்பல்லாண்டு

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ்
வண்டத் தோடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்
கோவிலும் போனகமு மருளிச்
சோதிமணி முடித் தாமமும் நாமமுந்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே
பல் லாண்டு கூறுதுமே

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யமுதிடப்
 பாற்கடலீந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கர மன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கு மந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றம்பலமே யிடமாகப்
 பாலித்து நடட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல் லாண்டு கூறுதுமே

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
 மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடியீசற்
 காட்செய்மின் குழாம் புகுந்து
 அண்டங் கடந்த பொருள் வில்லாதோர்
 ஆனந்த வெள்ளப் பொருள்
 பண்டு மின்றுமென்று முள்ளபொருள் என்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

10ந்திருமுறை திருமந்திரம் திருமுலநாயனார்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
 இந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
 நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
 புந்தி யில்வைத்தடி போற்று கின்றேனே

சிவனொ டொக்குந் தெய்வந் தேடினுமில்லை
 யவனொ டொப்பாரிங் கியாவரு மில்லை
 புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
 தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே

உள்ளத் தொருவனை யுள்ளுறு சோதியை
 உள்ளம் விட்டோரடி நீங்கா வோருவனை
 உள்ளமுந் தானுமு டெனையிருக்கினும்
 உள்ளம் அவனை யுரு வறியாதே

சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனை
 சொற்பத மாமந்தச் சுந்தரக் கூத்தனை
 பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை
 அற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே

ஊரெல்லாங் கூடி யொலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டைக் கொண்டு போய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப் பொழிந்தார்களே

11ந் திருமுறை அற்புத திருவந்தாதி காரைக்கால் அம்மையார்

அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான் தானே
அறிவாய் அறிகின்றான்தானே - அறிகின்ற
மெய்ப் பொருளுந்தானே விரிசுடர்பார் ஆகாயம்
அப்பொருளுந் தானே அவன்

இடர்களையா ரேனும் எமக்கிரங்கா ரேனும்
படரும் நெறி பணியாரேனும் - சுடர் உருவில்
என்றொக்கோலத் தெரியாடும் எம்மானார்க்
கன்பறா தென்னெஞ் சவாக்கு

திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரர்

அஞ்ச முகந்தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும்
வெஞ்ச மரிலஞ்சலென வேல் தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இரு காலுந் தோன்றும்
முருகா என் றோதுவார் முன்

உன்னை ஒழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னையொருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பாசெந்தி வாழ்வே

கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி நக்கீரர்

சொல்லும் பொருளுமே துத்துரியும் நெய்யமா
நல்லிமஞ்சில் என்னுடைய நாவாகச் - சொல்லரிய
வெண்பா விளக்கா வியக்கயிலை மேல் இருந்த
பெண் பாகர்க் கேற்றி னேன் பெற்று

12ந் திருமுறை திருத்தொண்டர் புராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பமாம் என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம் ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆநந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியிள் மலர்ந்தார்

நன்மைபெரு கருள்நெறியே வந்தணைந்து நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனார் வணங்கிமகிழ்ந்து
எழும்பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதனை முடிக்கின்றோம் என்றவர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் சூட்டினான் சிவபெருமான்

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக் கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுபிறப்பைக் கண்களிக்கக் கண்டார்கள்

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலநீடி அருமறைச் சிரத்தின்மேலாம்
சிற்பரவியோம மாகும் திருச் சிற்றம்பல த்துள்நின்று
பொற்புடன் நடம்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றிபோற்றி

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமனிதன் தாள் வாழ்க!
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க!
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்கவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல் வெல்க!
ஈசனடி போற்றி எந்தை யடிபோற்றி!
தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி!
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி!
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி!
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனருளாலே அவன்றான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முத்தை வினைமுழுது மோய உரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிற்றிளைத்தேன் எம்பெமான்
மெய்யேயுள் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே!
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா

பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே!
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே!
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கம் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க் கேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டி
 புறந்தோல் போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீன்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே!
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே!
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே!
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே!
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே!
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே!
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே!
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே!
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே!
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருனே தோன்றாப் பெருமையனே!
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே!
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரியநோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எங்காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் கடரொளியாய்ச் சொல்லாதத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணாரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப் பிறவி சாராமே
 கள்ளகப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற்பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக் கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப்பணிந்து

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றி யென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில் நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்தழ்
திருப் பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம் பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இமையோர்
திருப் பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டு கொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்(து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்துழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இது அவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தரகோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொழு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விறலியும் நீயுநின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய் உலகுக் குயிரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நான்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்நின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் அலர்ந்தமெய் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகர் அருளிச்செய்த

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வार्கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதா ரமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்

முத்தென்ன வெண்ணகையாய்முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தனா னந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன்பழ வடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணொக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 றோலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
 உன்னற்கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்

கோழி சிலம்பச் சிலப்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்!

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்!

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவுபாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்!

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீர் ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்!

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனிவ் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்கனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்!

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவான் சித்தங் கனிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரையைற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண் முலையீர் வாயார நாம் பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழிவாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லாது எம்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தவீர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்குழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற் சுண்ணம்

திருச்சிற்றம் பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபம் நல்தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமி யும்பார் மகனும்
நாமக னோடுபல் லாண்டி சைமின்
சித்தியுங் கெளரி யும்பார்ப் பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மானைப் பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

பூவியல் வார்சடை எம்பி ராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடு மின்கள்
கூடவுமின் தொண்டர் புறம்நி லாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும் வந் தெம்மை யாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிப ரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடி யெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யார்கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
பாசவினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
 திரு வேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்க ணப்பற்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

உலக்கை பலவோச்சு வார் பெரியர்
 உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 காண உலகங்கள் போதா தென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் தூதத் தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

தூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
 பாடகம் மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்
 காடக மாமலை அன்ன கோவுக்
 காடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

வாழ்தடங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்தி லங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய ஆட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்து றையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய் குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையொடு ஆட ஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

மாடு நகைவாள் நிலாவெ றிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்து டிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்ட வாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானுக்
 காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் றன்னை
 ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொ டித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்க ருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை யாரமு தெங்க ளப்பன்
 எம்பெரு மானிம வான்ம கட்டுத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்ற கப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொ லிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை யாடச்
 செங்கனி வாயித முந்து டிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராவி ரைக்குங்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்
 பானற் றடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோ
 டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
 தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடி
 செம்பொன் செய்கண்ணம் இடித்து நாமே

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்ய வன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் றில்லை பாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம் மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்து நாமே

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாயிருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினாருக்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப் பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

ஐயனார் துதி

பூரணைக் கிறைவா! போற்றி!
புட்கலை கணவா! போற்றி!
வாரணம் ஏறி எங்கள்
வருந்துயர் களைவாய் போற்றி!
ஆரணச் சுருதி எல்லாம்
அடல் உருத்திர அண்ணலென்று
காரணம் சுருதி ஏத்தும்
கடவுளே! போற்றி! போற்றி!

அரியரன் புதல்வா! போற்றி!
ஐங்கரன் துணைவா! போற்றி!
சபரியா மலையில் வந்தே
தண்ணருள் பொழிவாய் போற்றி!
உரிமைக்காய் அனலைதீவில் உறைந்து
எமக்கு அருள்வாய் போற்றி!
திரிபுரம் எரித்த எங்கள்
சிவன் திருமகனே போற்றி

வெள்ளை வாரணத்து அமர்ந்து
வினையெலாம் களைவாய் போற்றி!
கள்ளத்தை மனத்து அகற்றி
கருணையைப் பொழிவாய் போற்றி!
உள்ளத்துள் உண்மை என்ற
ஒளியினைத் தருவாய் போற்றி!
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திடா துன்னன்புப்
பாதத்திற் சேர்ப்பாய் போற்றி!

அரகர குமாரா அடியனேழைக்க
வருவாயுன்றன் மனமுவந் தென்முன்
மாயவன் சிவன் மகன் வருக வருக
நேயமாய்ப் பூரணை நினைவோன் வருக
புட்கலை மணாளா போற்றி வருக
முக்கண்ணன் தந்த முர்த்தியே வருக
செக்கர் வானிறைச் சடைச் செம்மலே வருக
செண்டாயுதனே சீக்கிரம் வருக
வண்டார் துளமணி மகனே வருக
அண்டர்கள் போற்றும் ஐயா வருக.

நன்றி நவில்கின்றோம்

எங்கள் குடும்பத்தலைவனாய், வாழ்வின் வழிகாட்டியாய் விளங்கிய அமரர் சின்னத்தம்பி தியாகராஜா அவர்களின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு நேரில் வந்து அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், தொலைபேசி, தொலைநகல், தந்தி, கடிதம் மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்தோருக்கும், மலர் வளையம், மலர்ச்செண்டு வைத்தோர்க்கும், அனுதாபப் பிரசுரங்களை அச்சிட்டு விநியோகித்தோருக்கும், பரமன் புகழ் பாடியோருக்கும், அந்தியேட்டி, வீட்டுக் கிருத்தியங்களில் கலந்து கொண்டோருக்கும், இந்த நினைவு மலரைத் தொகுத்து உதவிய புலவர் ஈழத்து சிவானந்தன் அவர்களுக்கும், அச்சிட்டுத் தந்த ஸ்காபுரோ அச்சகத்தினரிற்கும், மற்றும் எமது துயரத்தில் பங்கு கொண்டு சகல வழிகளிலும் உதவி ஒத்தாசைகள் புரிந்த அனைவருக்கும் எமது மனங்களிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

"நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று" --- குறள்

இங்ஙனம்
மனைவி, மக்கள்,
மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்

குலமுறை கிளத்தல்

